

Nødbenheden at tvinge en Mand til at opgive sin Eiendomsgegenstand. Den ærede Forslagsstiller sagde ogsaa, at det var Spilfægteri med Mundkurve, idet man ofte kunde see Hunde med Mundkurve, der vare istand til at bide. Dertil skal jeg bemærke, at naar det forholder sig saaledes, opfylder Mundkurven ikke sin Bestemmelse, men den er da heller ikke forsvarelig, og det er Politiet, der har at føre Tilsynet, der skal sørge ligesaa vel for, at Mundkurvene ere forsvarelige, som at der overhovedet holdes Mundkurve. At der kan skee Ulykker ved, at Loven tilfidesættes, er ganske rigtigt, men jeg troer, at det er umuligt at forebygge, at Love tilfidesættes, og at det vilde være urigtigt paa en saadan Mulighed at bygge deslige særlige Bestemmelser. — Det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds (N. Hansen) vilde stemme for Forslaget under Nr. 2, men af en ganske anden Grund end den, hvorfor den ærede Forslagsstiller vilde have det antaget. Det ærede Medlem vilde stemme for det, fordi han er en Hader af Dyrplageri; han betragter det som Dyrplageri at give Hunde Mundkurv paa, og han mener, at dette Forslags Vedtagelse maaskee kunde føre til, at man ikke saa meget gav Hunde Mundkurv. Det forekommer mig imidlertid, at det maa siges at være en endnu haardere Medfart imod Hundene at slyde dem end at give dem Mundkurv. Med Hensyn til det Forslag, der er stillet af Udvalgets Mindretal, hvorefter Rænkende skulde være fritagne for at betale Afgift, skal jeg ligeoverfor den ærede Forslagsstiller, saavel som ligeoverfor det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (S. M. Petersen), der sluttede sig til dette Forslag, gjøre opmærksom paa, at det er jo ganske rigtigt, at det er Lovens Mening at hve Sikkerhed imod løsgaaende Hunde, og at Loven altsaa forsaavidt ikke skal tænke paa at indføre, som det ærede Mindretal sagde, en Luxusbeskatning; men Udvalgets Fleertals Grund til ikke ubetinget at fritage en Rænkendehund, men at ordne Forholdet paa den Maade, som vi have bragt i Forslag, er jo netop den, at vi have meent, at der paa Landet ikke vil kunne drages en saadan bestemt Grændse eller Afskillelse imellem bundne og løsgaaende Hunde, som der utvivlsomt kan i Kjøbstæderne

og Kjøbenhavn. I Kjøbstæderne og Kjøbenhavn er det vistnok meget almindeligt, at der holdes Hunde, der altid ere bundne og aldrig slippes løs; naturligviis kan Hunden komme løs, men det er noget Andet, end at den slippes løs for kortere eller længere Tid; men paa Landet er det, navnlig efter de ærede Landboeres Vidnesbyrd, som have Sæde i Udvalget, meget almindeligt, at Hunde holdes bundne en stor Deel af Aaret, men gaae løse en anden Deel af Aaret, eller holdes bundne om Dagen, men gaae løse om Natten, og det vil altsaa kunne blive et stort Spørgsmaal, hvad der vilde blive Resultatet af en saadan Bestemmelse, som det ærede Mindretal foreslaaer. Vilde man holde sig strengt til, at Afgiftsfriheden skal være betinget af, at Hunden holdes bunden, saa vil efter disse Vidnesbyrd Afgiftsfriheden i Virkeligheden komme meget saa Landboere tilgode, og, som jeg tillod mig før at bemærke, man vilde derhos kunne blive ubet for adskillige Misforstaaelser. Det kan jo være, at en Mand mener, at en Hund maa betragtes som Rænkendehund eller Rænkendehund, naar den i Regelen staaer bunden, og derfor undlader at løse Tegn til den i god Tro, men da bliver multeret og kommer i Bøder, fordi han en kort Tid slipper Hunden løs, og denne da viser sig uden Tegn. Det er denne Betragtning, der har ledet Udvalgets Fleertal, og det kan altsaa ikke siges, som det er udtalt, navnlig af det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (S. M. Petersen), at Udvalgets Fleertal vil belægge bundne Hunde med en Afgift, og at man ligesaa godt kunde beskatte Heste, Faar, Røer og en heel Deel andre Dyr, som det ærede Medlem nævnte. Det gjælder ikke; Grunden til, at man ikke vil indføre Afgiftsfriheden for bundne Hunde i Kjøbstæderne ogsaa for Landets Vedkommende, er den, at man har meent, at man ikke paa Landet har det samme Begreb om Rænkendehunde som i Kjøbstæderne. (Møbsigelse.) Hvorvidt det er rigtigt eller ikke, skal jeg ikke kunne afgjøre, jeg har ikke saadan praktisk Kundskab til disse Forhold, som flere ærede Medlemmer af Udvalget, der have gjort disse Meninger gjældende.

Jeg skal endnu kun takke det ærede Med-